

karkerên hemû welatan û gelên bîndest yekbin!

QÊRÎN

serbixwebûn ★ demokrasi ★ sosyalîzm ★ yekiti

TERÖRÜN YERİNİ FAŞİST DEVLET TERÖRÜ ALDI
FAŞİST CUNTA KÜRT ULUSUMI
YILDIRAMAZ. Çetes C' FAŞİST C' DE GELEN ME CUNTA FAŞİST C' KIRIN!
FAŞİST C' LANETLENDİ

Wir rufen alle Kräfte, die Freiheit demokratische Organisationen
— gegen die Türkeihilfe durch
— gegen Folter und Hinricht
— gegen den Völkermord ir
— gegen die faschistische

BIJÎ TÊKOŞÎN
NETEWAYÊN

DI 12 ÎLONÊ DE GELEN ME CUNTA FAŞİST C' KIRIN!
FAŞİST C' LANETLENDİ
KOLONİYALİZM
KIRIN
DARDAKIRINÊ DERKEVIN
URDISTANA TIFÊYE DENGE
GELEKURD
Frieden verteidigen, Parteien, Gewerkschaften,
emonstration:
BIJÎ PEŞMERGE

sal-1981 meh: ÇIRIYA PEŞIN hejmar~1

DIVÊ CUNTA LEŞKERÎ YA FAŞÎST BÊTE CEMIDANDIN

Wek tete zanin, di 12-ê Îlona sala 1980-î de, cunteke leşkerî e faşîst li Tirkîyê mirî xiste bin destên xwe. Bê guman e, ku ev cunte ji bo parastina berjewendî û feydeyên rîstê bûrjûvaziya monoplîst, tevkar û koledar û herweha yên emperyalîzma cîhanî hatiye li dar xistin. Aqildar û şîretkarên wê pilangerên Amerîkayê, NATO, Civata Aborî ya Ewropî û IMF-ê ne.

Bi gelemperî, xurtbûn û pêşveçûna rewşa şorîşgerî ya li Tirkîyê û bi taybetî, bi pêngavên fireh ve pêşdeçûna rewşa şoreşgerî û xurtbûna teygera rizgarîxwaziya gelên Kurdîstanê ya netewî ji qewimîn û rûdana cunta leşkerî ya faşîst re sebebên bingehîn in. Ji alîkî de tevgera proleter ya Tirkîyê ya ji bo sazîkirina rîsteke sosyalîst û ji alîkî din de ji teygera rizgarîxwaziya netewî û civakî ya gelên Kurdîstanê çirkînî ji nîrên rîstê bûrjûvaziya monoplîst, tevkar û koledar di dan anîn. Bê guman, hebûna mercên objektîv lê belê tunebûna mercên subjektîv, hem ji bo têkoşîna proleterîya Tirkîyê û hem

ji bo têkoşîna rizgarîxwaziya Kurdîstanê, bûn sebebên bi ser ketina faşîzma generalan.

Wek hin siyasîet heta bi îro ji dibêjin, ev cunte, ne bi tenê "cunteke leşkerî" ye. Lê belê cunteke FAŞÎST e. Anî, dem û dezgeha bûrjûvaziya monoplîst e. Dem û dezgeha herî xwînêrêj, herî şoven û herî dîktator e. Wek pêra bûn, kar û bar û kirên vê cuntê ji xweş nîşan didin, jê çêtir faşîst pir kêmin. Jê re faşîst negotîn, heye ku ji nenasîna faşîzmê pê ve, ji bûrjûvazî re serîçemandin be.

Di ser faşîzmê re salek rabuhirî. Di vê yek salê de pir tişt qewimîn û rûdan. Di gel hêmenên jîna demokratîk yên bûrjûva, dawîya her texlît azadiyan ji hatin. Sendîkayên pêşverû, wek DISK û TÖB-DER, kovar û rojname, çapemenî û weşanên demokratîk hatin bend û qedexekirin. Karbidest û berpirsiyarên wan hatin girtin û zîndan kirin. Herwisa, bi deh hezaran kesên demokrat, pêşverû, şoreşger û welatparêz hatin girtin. Bi sedan kes di bin lêdan û îşkenceyên hovî-

tiyê de can dan. Bi qasî deh kesan, di sêdareyan de, hatin bi dar ve kirin û di derheqa pir kesan de ji biryara bidarvekirinê hatin dan. Dîktatorîya faşîst ya koledar, ji bo belakirina saw û terora xwe, ji bo kuştin û vebirina gelên Kurdîstanê, niha bi qasî 450 hezar leşker li Kurdîstanê civandine. Komandoyên leşkerî yên dîktatorîya faşîst û koledar, gundiyên Kurdîstanê bi şev û rojan dizêrin û her texlît zorkeriyên hovîtiyê û bêbavîyê li wan dikin. Bi zorê xeracê ji xelkê distînin û bi ser de ji dibêjin, ku "xelk bi her rengî piştê me digire". Lê wek Kurd dibêjin: "Rim di çewalan de nayê veşartin"... Faşîstne, xelk piştê ta we negirtiye û nagire ji. Bi tenê xwînêrwar, çarsor û barbarên mîna we piştê ta we digirin. Ev yekaha ji tiştêkî tebîf û diyalektîkî ye.

Herçendî kuştina berê ne mabe jî, çî bi êşkere û çî jî bi dizî, ji berê bêtir kuştin tînin kirinê û li dar xistinê. Jîn, hem ji aliyê siyasî û hem ji aliyê civakî û aborî de, diwartir bûye. Refa

DIVÊ CUNTA LEŞKERÎ YA FAŞÎST BÊTE CEMIDANDIN

navîn, ku heta bi demekê destebirak û zirbavên li hember dem û dezgeha xwe çend qûrûş krêdî û faşizmê bêdeng mabû, niha deynên nû bistînin. Ji bi xwe li dijî faşizmê dili lî vê jî, neçar in, ku "rû vine. Esnafên piçûk û navmeta" wan biparêzin. Herwincî li hember zordesti weha ji bo çavboyaxkiri yan, nemaze li hember bêcên giran, radiwestin. Nevedêr û parêzêrên demokrazîyê. Lê belê bê feyde Li her aliyê dengên ge ye. Çawan ku çem nade kêş, lan li dijî cunta faşîst ew jî nikarin bibin demokrazîyê. Çendî zorê bidin xwe, nikarin kemalîst bûn û faşîstbûna xwe di bin xêliya demokrazîyê de veşêrin. Wan dane ser

riya xwe ya kedxwerî, koledarî, xwînrejî û diktorîyê. Lê gelên Tirkiyê û Kurdistanê jî, ji meşve, dane ser riya xwe ya demokrazî, serbixwebûn û sosyalîzmê... Hewce ye bête gotin, ku di dem, nîr û rewşeke weha nazik û zîz de qezenc kirin û ber bi aliyê teygerê kişandina gişt hêzên li dijî faşîzmê pir û pir girîng e. Herwisan, eşkerekirina rû û rûçikên cunta leşkerî ya faşîst, riswakirin, bi tenê hiştin û cemidandina wê jî pir girîng e. Divê hiç bi carekê ji bîr neçe, ku ew cunte ji jor ve hatiye û dike ku dem û dezgeha xwe ya faşîst ji jor ber bi jêr ve bihûne, saz û sazkar bike. Niha, bivê

nevê, ji xwe re reh û pejên xwe belav dike. Hîmên xwe di nav gel de diavêje û xwe çîvar dide... Ji ber vê yekê, berî ku reh û pejên wê belav bibin û kok bigirin, divê em wan

biqelînin û vekujin... ji lew re, hem li welêt û hem jî li derveyî welêt, eşke rekirina rû û rûçik, kar û kirinên cunta leşkerî ya faşîst û riswakirina wê, ji cemidandin û bitenê hiştina wê re dermanekî yekane ye. Bi a me, îro jî hemû rojan bêtir ferz e, ku hêzên demokrat, pêşverû, welatparêz û sosyalîst vên li Tirkiyê û Kurdistanê

li dijî emperyalîzmê, faşîzm û şovenîzmê piştê hev bigirin. Hevalbendî û mildariya hevdu bikin. He çî rewşa Kurdistanê ya îro ye, ji hemû caran bêtir, sazkirina eniyêke fireh li dijî koledarîyê emperyalîzm, faşîzm û feodalîzmê, ku ji hêzên demokrat, welatparêz, peşverû û şoreşger pêk bêt, li

ser me ferz dike. Ev mercekî bingehîn î rizgarbûna netewî û civakî ya gelên Kurdistanê ye. Ev yek jî mercên avakirina Kurdistanê serbixwe, demokratîk, sosyalîst û yekbûyî ye.

Faşîzm nikare xwe li hember hêzên gelan rabigire!.. Ew ê di xwîna şehîdên me de bimewice!.. Serketin para gelan, rûreşî jî her para faşîzmê ye!..

EYLEM BİRLİĞİ VE GÖREVLERİMİZ!

12 Eylül 1980'de yönetime el koyan sömürgeci-faşist cunta, devrimci hareketlerde büyük bir dağınıklık yarattı. Bizce bu dağınıklık ve paniğin nedenleri çok yönlüdür. Birincisi, 11 Eylülle kadar, çok kısırlı da olsa varolan burjuva-demokratik ortamda çalışmanın sarhoşluğuna kapılmış, bir çok Türkiye ve Kürdistanlı hareket böyle bir darbenin gerçekleşeceğini tahmin etmiyorlardı. Örgütlenmeler ileri için, uzun dönemli değil de, günün ihtiyaçlarına, kısa dönemli cevap şeklinde yapılıyordu. Bu, genel olarak Türkiye ve Kürdistan'da darbe öncesi var olan olumsuz ortamın sadece bir yanısırdır. İkincisi, faşist darbe öncesi mevcut siyasal gurupların büyük çoğunluğunda hakim olan dar gurupçu anlayış ve büyüklük kompleksidir. Bu türden hareket eden örgütlenmeler, yapıların musallat olan bir "neydim, ne oldum" hastalığı içinde, durumlarından habersiz olarak "çalışmalarını" şuursuzca yapıyorlardı. Düşünülmesi gereken "neydik, ne olduk ve ne olacağız" anlayışı tamamen unutulmuş bir durumdaydı. Devrim mücadelesinin hep aynı doğru üzerinde ilerleyeceği gibi yanlış bir anlayış hakimdi. Karşı-devrimci, çevrelerin, mevcut burjuva devlet mekanizmasının ve bunların uluslar arası gerici emperyalist ülkelerle ilişkileri yadırganıyordu. Sivil faşistlere ve Kürdistan'da bir takım feodal kurumlara karşı verilen günlük mücadele olduğundan çok fazla bir şekilde abartılıyordu. Bu keskinlik! kuşkusuz işçi sınıfını tatmin et-

mekten çok, küçük burjuvazinin istemlerini tatmine yönelik oluyordu. Kısacası; objektif olarak, uzun dönemli, programlı bir çalışma ortamı hemen hemen tamamen ortadan kaldırılmış, nesnel olmayan bir takım subjektif duyguları tatmine yönelik mücadele anlayışı hakim kıldırılmıştı.

Bu anlamda, sömürgeci-faşist cunta yönetime el koyuşundan günümüze kadar, varlığını tehlikeye koyacak ciddi bir hareketle karşılaşmamışsa, bunun önemli nedenlerinden biri de yukarıda bahsettiğimiz olumsuzluklardır. Şimdi, hemen bu noktada, bazıları "ha bir açık ya kaladık" deyip ortaya çıkacaklardır. Ve diyecekler ki, demek QERİN'e göre 12 Eylül öncesi olumsuzluklar günümüzde hala güncelliğini koruyor. Biz bu konuda söylenecekleri hesaba katarak, bu "açığımıza" şimdilik şu yanıtı verelim. Evet, bu olumsuzluklar bizce büyük oranda hala devam ediyor. Ama 11 Eylül'e kadarki şekliyle değil. Daha başka şekillerde devam ediyor. Bu olumsuzlukları yazımızın çerçevesi dışına çıkmayacak şekilde, konuların akışı içinde irdelemeye çalışacağız. Böylece hem bu olumsuzlukları yanıtlamış olacağız, hem de şimdiye kadar "varlığımızdan haberdar olmayan!" bazı hareketleri varlığımızdan ve eylem birliği konusundaki görüşlerimizden elimizden geldiğince "haberdar" etmeye çalışacağız.

Güç ve Eylem birliği konusunda şimdiye kadar (özellikle cunta döneminde) hemen tüm hareketler görüşlerini be-

lirttiler. Bunlardan bazıları konuyu salt olarak Avrupa şartlarında, bazıları ise merkezi düzeyde ele alıp, konu hakkında belirlemeler yaptılar.

Biz bu noktada görüşlerimizi belirtmeden önce şimdiye kadar yapılan güç ve eylem birliği belirlemeleri hakkında düşündüklerimizi söyleyelim. Değineceğimiz konu şimdiye kadar yoğun bir şekilde yapılan tartışmaların perspektifidir. Yani güç ve eylem birliği konusunu; "Avrupa'da görevlerimiz başkadır" diyerek, burdaki şartlar göre, yeni teorik yöntemlerle, ayarlamak isteyenler; diğer taraftan konuyu merkezi düzeyde ele alıp, demokratik kitlerle örgütleri düzeyinde tartışanlar...

Bilindiği gibi sömürgeci-faşist cunta yönetime el koyar koymaz, ilk etapta Kürdistan ve Türkiye'deki devrimci toplumsal muhalefeti dağıtmak görevini ele aldı. Cuntanın saldırıları X'ten Y'ye kadar tüm devrimci, demokrat hareketleri içeriyordu. Bu aşamada tartışmayı "şu fazla darbe yedi, diğeri az yedi" gibi soysuzluğa büründürmek devrimci ahlak anlayışıyla bağdaşmaz. Dedik ya, sömürgeci-faşist cunta Kürdistan ve Türkiye halklarının örgütlü devrimci güçlerine fark gözetmeden saldırdı ve hatta da saldırıyor. Sonucu malum. Genel anlamda tüm ilerici güçler ağır darbeler yediler. Bu somut bir gerçektir. Biz bunu kabul etsek de böyledir, kabul etmesek de. Çünkü 12 Eylül'e kadarki devrim, karşı-devrim savaşında; geçici de olsa,

söylenmesi acı da olsa karşı-devrim galip gelmiştir.

Bu duruma paralel olarak, hemen hemen bütün hareketler elde kalan seçkin kadrolarını korumak için yurtdışına çıkmışlardır.

İşte hareketlerin seçkin kadrolarının yurtdışına çıkması ile birlikte (bilhassa Avrupa'da) ve yenilen darbenin acısı içinde kıvranılarak, güç ve eylem birliği konusunda "en tutarlı biniz" safsatasından tutun da "bunun dışında ikinci bir yol yoktur" gibi şaşkınlıklara kadar her şey yazıldı, çizildi, okundu v.s.

Öyle bir döneme gelindi ki, şimdiye kadar kendinden başka Marksist - Léninist görmeyen, yalnız kendi devrimci gözlükle riyle dünya'ya ve çevresine bakanlar bile, kayıtsız, şartsız güç ve eylem birliklerinden yana olduklarını ve bu doğrultuda en keskin mücadeleyi vereceklerini müjdelediler. Renkli devrimci gözlükler atıldı, yerine renksizleri takıldı. Gözlüğün renksizi çekiliyor, ama siyasetin renksizi hiç çekilmiyor.

Gelinen durum bu olunca, sağdan soldan sesler gelmeye başladı. "baksana bu harekette olumlu bir gelişme var". Eğer olumlu gelişmeler böyleyse, açık söyleyelim, biz böylesi bir olumluluğu kabul etmiyoruz. Neden mi? Açıklayalım.

Türkiye ve Kürdistan devrim yelpazesinde yer alan hareketlerin 11 Eylül'e kadar üzerlerinde taşıdıkları olumsuzlukları, 12 Eylül faşist darbesi ile bertaraf etme -

dikleri inancındayız da ondan. Daha dün kadar kendini tek devrimci alternatif ilan edip, hiç bir politik esnekliğe da hi gerek duymayan; kendi dışında her kesi ulusal hayin ilan edip, ajan - provokatör belirlemesinden, sömürgecilerin sivil jandarmaları tespiti ne, soyguncu çete teriminden, halk düşmanı güçler belirlemesine kadar her şeyi mübah gören; devrimci militanlara acımasızca namlularını çeviren bu olumsuz siyasi havanın 12 Eylül faşist darbesi ile ortadan kalkmadığı görüşündeyiz de ondan.

Yenilen darbelerin verdiği şaşkınlıkla uykudan uyanan, ne yaptığını bilmeden sadece elde kalan tabanı korumak için her tarafta kayıtsız, şartsız eylem birliğinden dem vuran (ajan provokatörlerle, sivil jandarmalarla, soyguncu çetelerle, halk düşmanlarıyla v.s.) bu hareketlerin içinde buldukları durumu olumlu olarak değerlendirmek ne derece doğru olur bilmeyiz. Bizim bildiğimiz, yukarıda bahsedilen hareketlerin yüzme bilmeyen bir kişinin Okyanusta dalgalar içinde, kaldığı ve kurtulmak için her şeye, her kese el uzattığıdır. Bu ise bazen çok tehlikeli olabilir.

Böylesine bir durumu n adını "gelişme" koymak devrimci mücadeleyi yontemsizleştirir. O'nu tüyleri yontulmuş bir kuş a çevirir.

Geçmişteki olumsuzlukların üzerine bir çırpıda perde çekip, her şeyi unutmak devrimci yöntem olamaz. Biz gericilik dönemini en şiddetli şekil

de temsil eden sömürgeci faşist cunta döneminde hareketleri geçmişin bir muhasebesini yapmaya davet ediyoruz. Bu muhasebe yapılmadan Cunta'ya karşı verilecek uzun dönemli mücadelede (Faşizme karşı mücadele iktidar mücadelesi içinde ele alınmalıdır) gurupların birbirlerine güven vereceklerine inanmıyoruz. Tek tek eylemlerde olsa dahi bu şartlar altında Türkiye ve Kürdistan solunun tümünü kapsayacak bir eylem birliğini düşünmek (Avrupa görevlerimiz ayrı olsa dahi!) akılcı, gerçekçi bir yaklaşım değildir.

Nasıl ki, devrimci örgütlenmelerin hareket motoru eleştiri-özeleştiri ise, bir ülke veya ülkeler devrimlerinin de hareket motoru çeşitli sınıf ve tabakalar arasındaki ideolojik mücadeledir. İdeolojik mücadele devrim sürecindeki engellerin, prüzlerin ortadan kalkması için çok önemli bir silahtır. İdeolojik mücadele, silahlı nitel patlama dönemine, hazırlıktır. Ama ondan sonra da devam eder. Bu anlamda verilecek ideolojik mücadelenin de yol katetmesi gereklidir. Tekrardan 11 Eylül'e kadar ki kaos dönemine geri dönmek ve her şeye sıfırdan başlamak çözüm değildir.

Bizce, bahsettiğimiz gurupların olumlu olabilmeleri için geçmişlerinin bir değerlendirmesini yapmaları zorunludur. Diğer hareketlerin ise bu süreçte devrimci yöntemden şaşmamaları gereklidir. Eski olumsuzluklara kan vermek yerine, onları ortadan kaldırmak için çaba sarfetmeleri gereklidir. Ne zaman ki, bu

anti-faşist mücadele küçük, büyük gurup ayırımı yaparak başarıya ulaşamaz. Bu durum saflaşmalar yaratarak, anti-faşist mücadeleye zaafılar getireceği inancındayız. Anti-faşist güç ve eylem birliklerinde tek kişinin dahi köşesinde yalnız başına kalmasına rız gösteremeyiz. Böyle bir anlayış mücadeleye zarardan başka hiç bir şey getirmez.

Diğer taraftan Dortmund yürüyüşünü destekleyen hareketlerden temsilci arkadaşların bize getirdikleri eleştirilere de değinmekte yarar vardır, Arkadaşlar bizleri "Maocular, Anarşistler ve Göstistlerle" aynı masaya oturduğumuz için suçluyorlar. Merkezi hareketimize ters düştüğümüzü bize söylüyorlar. Biz bu konuyu kendilerine açtığımız gibi, burda da açmaya çalışalım.

Birincisi, biz ne "Maocuları ne de Anarşistleri" karşımıza muhatap alıp, onlarla tartışmadık. Muhatap aldığımız merci, çağrının sahibi Türkiye komiteleridir. Arkadaşların bu konuda şüpheler varsa, Türkiye-Komiteelerinden konu hakkında bir açıklama isteyebilirler.

İkincisi, biz sapık akımlara karşı ideoloji mücadeleyi hayatın her alanında geçerli kıldırma taraftarıyız. İdeolojik mücadelenin yayınlarla olduğu gibi, kitleye açık tartışmalarla da yapılacağı inancındayız.

Üçüncüsü, Aynı toplantılara uzun bir dönem FİDEF'de katılmıştır. Ne varki FİDEF'e bu konu'da bildiğimiz kadarı ile

herhangi bir eleştiri götürülmemiştir. İşin ilginç olan yanı da zaten budur.

Dördüncüsü, Bizim Merkezi hareketimize ters düşüp düşmediğimiz sadece bizim sorunumuzdur. Eğer böyle bir durum söz konusu olursa (ki varlığı bir hayal ürünüdür), biz konuyu kendi merkezimizle halledecek durumu kendimizde görüyoruz.

Durum böyle olunca, getirilen eleştirilerin asılsız olduğu kendiliğinden ortaya çıkmıştır. Eleştiri olsun diye eleştiri getirip, sorunlar yaratmak, bizim devrimci eleştiri anlayışımızla bağdaşmıyor. Bu konuda eleştiri getiren arkadaşların duyarlı olacağını inancındayız.

SONUÇ: Sömürgeci-faşist Cunta'nın birinci yılında Federal Almanya'da üç ayrı gösteri yürüyüşü yapıldı. Üç gösteri yürüyüşünün yapılması, kuşkusuz olumlu olarak nitelendirilemez. Ama Kürdistan ve Türkiye Sol'unun içinde buldukları duruma objektif olarak bakmak gereklidir. Bu günkü şartlarda daha fazlasını gerçekleştirme olanağımız olmadı demeyeceğiz. Zira, Dortmund ve Köln yürüyüşlerinin merkezileştirilmesi olanağı bizce vardı. Bu durum, siyasi ortamın olumsuzluğu na somut bir kanıt teşkil ettiği gibi, tüm ilerici güçlerin ortak mücadelesi ile en yakın zamanda ortadan kalkacaktır.

Bu anlamda, ileriki dönemler için kalıcı, ilkel güç ve eylem birliklerinin oluşturulması çabasında tüm ilerici, de-

mokrat kuruluşlara büyük vazifeler düşüyor. Sadece teorik belirlemeler yeterli değildir. Kendi aralarında ortak bir çağrı yapma durumunda olmayan hareketlerin ilkel ve kalıcı eylem birlikleri için söyledikleri pratikte kendini kanıtlayamamıştır.

Köln eyleminde ise baştan sona kadar, her şeyde, birlikteliği pratikleştiren hareketler, aynı zamanda ilkel, kalıcı güç ve eylem birliği'nin başlangıç sınavında hemen hemen tam not aldılar. Bir takım eksikliklerin zaman zaman gündeme gelmesine rağmen, bunların üstesinden hemen gelinebilmiştir. Bu doğrultuda en tesirli silahımız eleştiri ve özeleştiri olmuştur.

Her şeyiyle (Afişi, Bildirisi, Konuşma metni v. s.) devrimci bir öz taşıyan Köln eyleminde, olabilir ki katılım, diğer yürüyüşlere nazaran daha az olmuştur. Bu durum bizi hiç rahatsız etmez. Çünkü geleceğe yönelik ileriyi görebilen mücadeleler tek kişiyle başlatılsa dahi, mutlaka başarı sağlar.

İlkesiz, kısa dönemli yalnızca yüzeysel noktalarda biraraya gelinip, 10'binleri kof bir şekilde toplamaktansa, kalıcı, ilkel, her alanda birlikteliği olan 2 bin kişilik demir disiplinli bir eylemi biz yeğliyoruz. Geleceğin bu şekilde kazanılabileceğine inancımız tamdır.

yaşasın ilkel, kalıcı

güç ve eylem

birlikleri !

SÖMÜRGEÇİ FAŞİST CUNTA BİRİNCİ YILINDA AVRUPA'NIN ÇEŞİTLİ ÜLKELERİNDE YİĞİNSAL OLARAK NALETLENDİ.

FEDERAL ALMANYA:

F. Almanya'nın Köln şehrinde 12 Eylül'de yapılan gösteri yürüyüşü ve miting Cunta'nın kalbine büyük korku soktu.

Bizim de içinde olduğumuz altı Kürdistan'lı ve Türkiye'li ilerici-demokratik kuruluşun birliğinde hazırladıkları eylem tam bir uyum içinde sonuçlandı.

Eylemden önce ortak bir çağrı (Almanca, Kürtçe, ve Türkçe) yapan eylem tertip komitesi, Cuntanın faşist yüzünü teşhir ettikten sonra tüm ilerici ve demokratik kuruluşları eylemi desteklemeye çağırıyordu. Çağrı en sonda şu sloganlarla bitiyordu;

- Cuntaya yapılan yardımlara son !
- İşkence ve idamlara son
- Türkiye Kürdistan'ında ki soykırım eylemlerine son !
- Kürt halkına kendi kaderini tayin hakkı !
- Kahrolsun Faşist cunta

Ortak çağrıdan başka, eylem tertip Komitesinin hazırladığı; Cuntanın iğrençliğini ve faşist yüzünü teşhir eden Afiş F. Almanya'nın hemen hemen tüm şehirlerinde sokak ve caddeleri süsledi. Afişin üzerinde üç lisanla "Kahrolsun Faşist Cunta" yazılıydı.

Tam bir birliktelik içinde devam eden eylem'e iki bini aşkın bir katılım oldu. Mitingde Federal hükümet SPD Milletvekili M. Cöppik'in konuşması, Türkçe ve Kürtçe yapılan ortak konuşma ve diğer konuşmalar ilgiyle izlendi. En sonda atılan "Kahrolsun sömürgecilik" sloganı mitinge ayrı bir önem kazandı.

İSVEÇ:

İsveçte Faşist cunta Kürdistan Dernekleri Federasyonu, Türkiye-komite-leri ve Anti-faşist komite'nin ortak eylemleriy-le protesto edildi.

Eylem iki bölümden oluşuyordu. Birinci bölüm yürüyüş ve Miting, ikinci bölüm ise yine ortaklaşa hazırlanan bir dayanışma gecesinden ibaretti.

Yürüyüş büyük bir coşku içinde başladı. Yaklaşık 800 kişinin katıldığı yürüyüş mitinginde İsveç Sol Komünist Partisinden bir Milletvekili Cuntayı teşhir mahiyetinde bir konuşma yaptı. Çok olgun bir havada sonuçlanan yürüyüşten sonra yapılan geceye katılım 500 civarında oldu. Gecede Kürtçe ve Türkçe devrimci türküler okundu. Halk folkloru sergilendi. Cunta, yapılan konuşmalarla teşhir edildi.

AVUSTURYA:

Avrupa'nın bu ülkesinde, faşist cuntaya karşı yapılan eylemler Avusturya ilerici kamu oyunun geniş ilgisini gördü.

9 Eylül'de yapılan açlık grevini onbinlerce Avusturyalı ilericinin yanında çok sayıda Sosyalist ülkelerin elçileri ziyaret ettiler. Ayriyeten Basın, Radyo ve Televizyon'da da eyleme geniş bir yer verildi.

K.U.K semp., İşçinin - Sesi semp., Dev-Sol sempinin ortaklaşa koydukları açlık grevi eylemi 11 Eylül Cuma günü yapılan yürüyüşle sona erdi. Çok sayıda katılımın olduğu yürüyüş Mitinginde Almanca, Kürtçe ve Türkçe olarak konuşmalar ve ortak bildiri Cuntanın faşist yüzünü tüm açıklığı ile teşhir ediyordu.

DAXUYANI

Jİ BO GELËN KURDİSTANÊ
Û HEMU HÊZËN PÊSVERÛ!

Di welatê me Kurdîstanê de zêdebûna erîşên Koledaren faşist her roj ji gelên me xwîné didin vereşandin.

qundên me her roj ji alfyên hêzên ezmanî û bejî ten girtin û bêdadîyên ne dîti yên ji derveyî miravîtiyê li gelên me tê kirin.

Gelê me di welatê me yê ku ji hemu mafên xwe yên netevî û Demokratî hatî bê par kirin de, li hember dijmin Tekoşînekî giran dide. Ev tekoşîn piştî Kurdîstana serbixwe, demokratîk sosyalîst û yekbûyî saz bibe jî wê bidome.

Bi tê gehîştina vê tekoşîné pir serxwegirtîyên giran dikevin ser milên kesên Kurdîstanî yên derveyî Welat yên peşverû Welatparêz demokratîk û sosyalîst. Ji van Serxwegirtîyan ya herî giring di platforma demokratîk de em doza gelên me ji bo gelên Cihanê rabigehînin.

û bi wan re bikevin nav pişgirtîya navnetewî. Bê guman cureyên rêvebirinên wan Ji hene. Ji wan yek jî giringî û baldana Rêxistinên refên demokratîk in. wekdoh fro jî ev serxwegirtî, giringbûna xwe dipareze.

Em kesên Kurdîstanî, yênpeşverû, Welat parêz demokratîk û sosyalîst ku gihîştina vê zanebunê, li Elmmaya federal deli Bajare Köln û Bochumê, me KOMELEYËN ÇANDA KARKERËN KURDİSTANÊ sazîrin.

Değerli okuyucular,

Yeni yayınıımız Qerın yayın hayatına başlarken, salt olarak Avrupadaki gelişmelerle yetinmeyip, aynı zamanda Kürdistan ve Türkiyedeki gelişmeleri de okuyucularına aktaracağını belirtmişti.

Yayın organımız Qerın'ninbirinci sayısında, son günlerde (12 Eylül 1981 den sonra) elimize geçen bir bildiriye olduğu gibi yayınlıyoruz. Bildiri siyasi hareketimiz TKDP (K.U.K)'un da bulunduğu beş Türkiye ve Kürdistanlı hareket tarafından ortak olarak kaleme alınmıştır. Bir takım önemli sorunlarla birlikte, güç ve eylem birliği konusuna da değinen bildiriye okurlarımıza sunmayı faydalı görüyoruz.

"QERİN"

TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN HALKLARINA, DÜNYA İLERİCİ DEMOKRATİK KAMUOYUNA!

12 Eylül 1980 öncesi Türkiye' de ekonomik kriz alabildiğine derinleşmiş, sosyal bunalım had safhaya varmış, işçi sınıfı mücadelesi o güne, kadar görülmemiş boyutlara ulaşmış Türkiye'ye Kürdistanını da ulusal demokratik mücadele sınıfsal mücadelenin temelinde türk şoven burjuvazisinin sömürücü baskısı, zoraki asimilasyoncu zulmünü kökünden sarsacak düzeye, yükselmişti. Türkiye Kürdistan 'ında bir yandan Kürt işbirlikçi egemen güçlerine karşı, bir yandanda Türk şoven burjuvazisine karşı ulusal ve sınıfsal mücadele gelişerek Türkiye ve Türkiye Kürdistanı düzeyinde grevler, işgaller, direnişler, boykotlar birbirlerini izlerken, bir çok bölgeye faşist güçler giremez duruma gelmişti. Devlet içinde ve dışındaki birbirleriyle bütünlük içinde hareket eden faşist güçlere karşı, halk kitlelerinin hızla yükselen devrimci muhalefeti burjuva devlet otoritesini temelden sarsmıştı.

Türkiye işbirlikçi tekelci burjuva düzeninden bahsederken, emperyalizmin dünyada ve Orta-Doğu'da güttüğü artış gösteren saldırganlık politikası gözardı edilemez. Emperyalizmin orta -Doğu'da önemli bir kaleleri olan Türkiye devletinin otoritesinin sarsılması, Afganistan mevzisini kaybetmesi, faşistmonarşistiran şahlığı nın yıkılması bölgede emperyalizm için meydana gelen boşluk ABD emperyalizmini büyük ölçüde telaşlandırmıştır.

Meydana gelmiş olan bu ekonomik, sosyal, siyasal, ve konjonktürel, durum karşısında ABD emperyalizmi ve Türkiye tekelci burjuvazisi "24 Ocak

İstikrar Tedbirleri" ni hayata geçirerek, ekonomiyi bir istikrara kavuşturmak ve devlet otoritesini temelden sarsmış olan Kürdistan ve Türkiye devrimci mücadelesini yok etmek, devlet otoritesini faşist bir yapı üzerinde sağlamlaştırmak, ve faşist monarşistiran rejiminin yıkılmasıyla Orta-Doğu 'da doğmuş olan emperyalist jandarma boşluğunu doldurmak amacıyla 12 Eylül askeri faşist cuntasını tezgahlamışlardır.

Bir yılını doldurmuş olan faşist cunta bu hedeflere ulaşabilmişmidir?

Ekonominin "istikrara" kavuşturulması çabaları fiyaskoyla sonuçlanmıştır. Faşist cunta "24 Ocak istikrar" tedbirlerini zor, zulüm ve baskıya dayanarak hayata geçirmeye çalışmış, bu tedbirler doğrultusunda: üretimi faşist baskı ve zorla arttırmaya çalışmış, toplu sözleşmeler ortadan kaldırarak ücret artışlarını dondurmuş, getirmiş olduğu yeni vergi yasasıyla orta sermaye katmanlarıyla küçük esnaf ve zanaatkarları toplu halde iflasın eşiğine getirerek iç pazar tıkanıklığını hadsafhaya getirmiştir. Faşist baskıyla üretimi arttırması, vergi kanunu ve sürekli zamlarla iç pazar tıkanıklığının had safhaya çıkartılması, bütün bunların yanında tatmin edici bir dış pazarın bulunmaması, stokların akıl almaz ölçüde artması zaten açık olan arz ve talep dengesini bir daha düzelmesi imkansız bir şekilde bozmuş ve krizin derinliklerinin boyutları daha da artmıştır.

Bütün bu gelişmeler işbirlikçi, tekelci burjuvazi ile orta sermaye,

katmanları arasındaki çelişkiyi had dinden fazla derinleştirdiği gibi tekelci burjuvazinin kendi arasında ki çelişkiyi de arttırmıştır.

Ekonomik kriz derinleştikçe Tür - kiye halklarının içine sürüklenmiş, olduğu sosyal yaşam toplumun daha fazla dayanamıyacağı bir hal almaktadır . Hayat pahalılığının getirdiği yoksulluk toplumun ezici bir kesimi için işkence düzeyine varmıştır. İşsizlik had safhaya yükselmiş binlerce gece kondu yıkılarak halk, evsiz barsız bırakılmıştır.

Siyasal bakımdan oluşturulmuş gibi gözükten "istikrar" son derece geçici ve zorakıdır. Faşist diktatör - lük siyasi "istikrarı" nı kurup sar sılmış olan devlet otoritesini yeni den, faşist yöntemlerle "tesis" ede bilmek için devrimci mücadeleye az gınca saldırdı. Bütün siyasi partileri, başta DİSK ve TÖB-DER olmak üzere demokratik kitle örgütlerini kapattı. Yüzlerce devrimciyi vatandaş lıktan çıkarttı , kanlı katliamlara girişti , binin üzerinde devrimciyi işkencelerde öldürdü , yüz binden

fazla devrimciyi ceza evlerine dol durdu, binlerce kişiye on yıllarca , hapis cezası verdi, darağaçları ku du, bu güne kadar 8 devrimciyi idam etti, şoven birkin ve hınçla Kürt halkının üstüne yürüyerek soykırımı yaptı, ve yapmaya devam etmektedir. Akla gelen insanlık dışı ne kadar , baskı ve zulüm varsa istisnasız bir şekilde hepsini uyguladı ve uygulamaktadır.

Amerikan emperyalizminin Orta-Do ğu, ya yönelik "körfez" politikası ile Türkiyeyi bölgedeki ilerici gelişmelere karşı bir sıçrama tahta sı olarak kullanmak istediği günümüzde kesinlik kazanmıştır.

Amerikan emperyalizminin Arap ül keleri arasına fitne sokarak, Kamp Davit komplosuyla gerici bloklar oluşturarak ilerici Arap yönetimle rini tasviye etmek manevralarını dikkatle izlemek zorundayız. Emperyalizmin bölgedeki saldırı maşası İsrail siyonistlerinin mazlum Fi listin halkına karşı hunharca eylemlere , Lüblanda sivil halka yönelik katliamların boyutlandığı bu dönemde emperyalis-siyonist saldırıların

Arap ilerici güç ve yönetimlerine yö nelik iç ve dış komploları ise böl gedeki gelişmeleri daha da gerçin leştirmektedir.

Emperyalizmin bölgemizdeki bu sal dırı politikasına uygun düşen Türki yedeki faşist diktatörlük yeni görevler için hazır olda beklemektedir. Bölgedeki fiili müdahaleler için hazırlanan "çelik kuvvetleri"ni Türkiyede üstlenerek ya da "yararla narak" bölgeye sokulması bu hain pl anın yeni gelişim halkalarıdır.

Kıbrısın önemli bir kesimini işgal i altında tutan Türk tekelci burju vazisi bu uluslar arası sorunu empeyalislerin çıkarları doğrultusunda çözmeye çalışarak Kıbrıs'ı NATO için bir " yüzen savaş gemisi" durumuna getirmek istemektedir . İçte gericiliği , dışta saldırganlığı geliştiren Türkiyedeki faşist yönetime karşı bölgedeki tüm ilerici barış sever güçlerin karşı durması, bir zorunluluktur.

Doğmuş olan bu objektif durum , coğrafik bakımdan zaten kader birli ği içinde bulunan Orta-Doğu halkla rını siyasal planda zorunlu bir kad er birliği içine sokmuştur, Hiç şüphe yokki faşist İran şahının yık ılması ile dolan boşluğu doldurmayı üstlenmiş olan Türkiye işbirlikçi burjuvazide faşist İran Şah'ının uğ radiği akibete kaçınılmaz olarak uğ rayacaktır. Bu nedenle bölgedeki, tüm ilerici güçlerin karşılıklı da yanışma ve diyalog içinde bulunmaları bir zorunluluktur.

Bir yılını doldurmuş olan Askeri, faşist cunta ekonomik, sosyal, siya asal bakımdan Türkiye ve Kürdistan halklarına en ufak bir refah getirmemiş, ancak saymakla bitmeyecek , tarihin lanetle kaydedeceği bolca kan, gözyaşı, zulüm ve işkencelerden başka.....

Askeri faşist cunta ne kadar çıl gınca tavırlar içine girerse girsin kaçınılmaz olan sonuna doğru yaklaş maktadır . Bunu hiç bir güç engell eyemez, mevcut dünya konjonktürün den dolayı, kapitalist emperyalist dünyanın içinde bulunmuş olduğu bu nalımdan dolayı, Sosyalist blokun emperyalist blok karşısında her gün

kazanmış olduğu yeni zaferlerden dolayı dünya işçi sınıfı ve ulusal kurtuluş güçlerinin her gün emperyalizmin bir mevzisini ve kalesini , yerle bir etiklerinden dolayı engel liyemez. Türkiye ,Türkiye Kürdistan nı ve diğer Orta-Doğu halkları emperyalizme, siyonizme, gericillige , ve faşizme karşı uyanık ve kararlı bir mücadele içinde oldukları için engelleyemez.

Baskıya, Zorbaliğa Karşı Yiğitçe Direnen

**Türkiye ve Kürdistan Emekçileri !
Barıştan Yana Olan Dünyanın İlerici Güçleri !**

12 Eylül faşist cuntası kuşkusuz, Türkiye halklarının devrimci mücadelesine büyük darbeler indirdi . Ama kesin yenilgiye uğratmadı. Düşman geçici de olsa zafer sarhoşluğuyla, halklarımızın devrimci mücadelesine saldırmaya devam etmektedir. Fakat tüm baskı ve zorbaliğına rağmen,

halklarımızın devrimci demokratik, mücadelesini ortadan kaldıramadı ve kaldıramıyacak. Türkiye ve Kürdistan halkları bu günlerden ders çıkararak yarınlar daha güçlü ve diri olarak girecekler, zaferin er veya geç halklarımızın olacağını kanıtlayacaklardır.

Ancak bu gün devrimci demokratik , güçleri her zamankinden daha çok bekleyen acil sorun bu somut durumları göz önüne alarak, Kürdistan ve Türkiyedeki tüm ilerici, demokrat , anti-faşist güçlerin kendi oluşturacakları güç ve eylem birliği ve giderek bir anti-faşist cephenin oluşturulması, faşist cuntanın kaçınılmaz olarak sonunu daha da çabuklaştıracaktır.

KAHROLSUN ASKERİ FAŞİST CUNTA.

YAŞASIN ANTI-FAŞİST GÜÇ VE EYLEM BİRLİĞİ!...

ALA RIZGARI TKDP(KUK)

TÜRKİYE KÜRDİSTAN DEMOKRAT PARTİSİ

TKP(B)

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (BİRLİK)

TKSP

TÜRKİYE KÜRDİSTAN SOSYALİST PARTİSİ

TKEP

TÜRKİYE KOMÜNİST EMEK PARTİSİ

1 EYLÜL

ile Irak arasındaki savaş; emperyalizmin dünya barışını tehlikeye soktuğu iddiasını doğrulayan somut gerçeklerdir.

Emperyalizmin bu oyunlarının sona ermesi genel anlamda demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin dayatmasıyla olanaklıdır. Barış mücadelesi ise demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin kopmaz bir parçasıdır. Bu anlamda tüm dünya ilerici güçleri barış ve silahsızlanma için yoğun bir mücadele içindedirler.

Ülkemiz Kürdistan' da ise bu mücadele çok cılızdır. Bunun nedeni ise barış mücadelesinin yan-

lış algılanmasıdır. Ülkemizde sömürgecilige, emperyalizme, feodalizm ve faşizme karşı verilen mücadelede çoğu kez barış ve silahsızlanma mücadelesinin önemi ya yadrganıyor, ya da tamamen red ediliyor. Bu konuda tüm Kürdistanlı ilerici demokrat, yurtsever ve sosyalistlerin duyarlı olmaları gereklidir. Başta da belirttiğimiz gibi emperyalizmin savaş kıskırtmacılığı ve silahlanma üç dünya devrimci bileşenini hedef alıyor. Yani sosyalist sistemi, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı mücadelelerini ve ulusal kurtuluş hareketlerini hedef alıyor. Ülkemiz Kürdistan' da da

Ulusal Demokratik Halk Devrimi formülünde kendini somutlaştıran bir ulusal kurtuluş mücadelesi gündemde olduğuna göre, barış ve silahsızlanma için mücadele genel mücadelemizin bir parçası olacaktır.

ÇAĞRI

10 Ekim'de Bonn'da "Savaş ve Silahlanmaya" karşı Avrupa çapında bir yürüyüş düzenlenmiştir. Yürüyüş ikiyüz'e yakın ilerici avrupalı kuruluş tarafından desteklenmektedir.

Tüm Kürdistan'lı ilerici ve barıştan yana insanlarımızı bu yürüyüşü desteklemeye çağırıyoruz.

Quncika Çand, Bêje û Huner

ÇEND HELBESTÊN MELA MISTEFA EHMED BOTÎ

Xeyamwari

Şev e, tarî ye, L' me ava bû hîv
Ka ev zend û destên wek zêr û zîv
Ger perde rabe û derkeve roj
Dê jê re xwe vekin kaş û beroj
Tirîj dibin tîr her bi simta xwe
Roj kurt dibin em bi qedera xwe
Me ji biskên yarê ne girt davek
Me ber meqsedê ve n' avet gavek
Barana hûr bêtirs e, xunav e
Bêpakî em diçin nav e
Hingî ewr bibore pey re têt tav
Li ser me hene lerzîn û pertav
Leylan ji dûr ve xuya ye, av e
Wek me nezan her bêdeng û nav e
Ji pêlên avê hiltên biqbiqok
Em nezan dibên ev in birîqok
Hoste bêbingeh danî ev dîwar
Tama mirinê kirim birîndar
Govenda bûkan û stêrikan e
Hevîna wan jana tiliyan e
Tiştên li şûnwaran mayî hîç in
Hevalên keyfê bê şop û rêç in.

Cenga Canî

Hilo rabe birayê min tu kanî
Ji hewşê carekê derkev li banî
Ji xew rabin hemî tev de bi carek
Binêrin genc li halê vî zemanî
Bihar e dê bibarît ewr û ezman
Hêşin kir dexl û danek bo me anî
Xebat e, her xebat e, her xebat e
Bi ceng bin mal û mindal û bi canî
Rojên serma bizanin fro çûne
Ji fro paş xweşî kefte zozanî
Lî dotmama xwe be aşiq eya Kurd
Tu qedrê wê bizane her giranî
Me xemilandî ji bo te bûkeke taze
Jidestê xwar û bedxaran deranî
Ji nav bûkan ew e pêşkêşa hemyan
Şeveq roj e, bilind e aşiyânî
Hemî dinya dixwazî wê bibînit
Tîne em xef dikin li jorê xanî
Ji bo te yek nivîştî Botî çêkir
Divêtinka çî gotî tu bizanî
Bi şahî be, bi şahî be birao
Tu her bijî bi dinya şadimanî.

Feryad

Kanî Cehfer, kanî Ewnî, ka Reûfê pîr hiner
Dûr ketin axa welatî gori we ev leş û ser
Ey Hesên, pê re Birahîm hun bi xemxwarên welêt
Bîn dikim axa rîya we dil de her ev eş û pêt

Her ji qehran ez dinalim min niye sebr û tebat
Çendî rabim, çendî rûnim her dibêjim ax welat
Em dizanî feyde nadet bo me gotin bê kirin
Me hene hindêk welatî ew ne mêr û çavşîr in

Min nivîstî bo we dîrok her ji sala çil û sê
Rêz bi rêz şagirt bixwinin kengê bêne medresê
Navê we hildin bibêjin serwer e bêraq û al
De bila gori welat bit herçî can û herçî mal.

Bes dixwazî serferaz bit ev welat her gav û çax
Bigerî em tola welatî ger li deşt û ger li şax
Dijminên vî qewmê kurdi ev nezani her sebeb
Tev perîşan û belengaz çûne Bexda û Heleb.

Lawê Kurdan her ji bakur bê gunah ew diçine faw
Bûye pêgeh bo me Kurdan ax Ji derdê qewmê Faw
Em dizanî halê Eyran, Anadol û Faw ev e
Her li ser vî qewmê kurdi lewre em her diçine Faw e.

Derbê paşî ê me ye wek Rîstemê Kurd pehlewan
Sed sipas bo lawê Kurdan paşê raştî diçine Faw
Botiyê bêkes tîne her digerî çol û beyar
Da bibînet rojekê lawên delal bûn dost û yar.

Mûsil 30.2.1943

12 EYLÜL VE EYLEM

Sömürgeci-faşist cunta'nın birinci yılında genelde Avrupa'da, özelde ise Federal Almanya'da güç ve eylem birliği istenilen sonuca varmadı. Nedenlerini "EYLEM BİRLİĞİ ve GÖREVLERİMİZ" yazımızda detaylarıyla belirttik. Bu yazımızda ise sorunu, özele indirgeyerek incelemeye çalışacağız. Görüşmeler ve sonuçlarını aktarırken mümkün olduğu kadar öz olmaya çalışacağız. Esas olarak ise, hareketimize yönelen bir takım suçlamaları cevaplandıracağız.

Şimdi kısaca görüşmelerin başlangıç ve sonuçlarını aktaralım.

İlk olarak elimize 26. 6.1981 tarihli, KOMKAR imzalı bir yazı geçti. Bu yazıda kısaca, 12 Eylül'de faşist cunta'nın birinci yılını dolduracağı ve buna karşı Federal Almanya'daki biz Türkiye ve Kürdistanlı ilerici güçlerin eylemsiz kalması yacağı vurgulanıyordu. Bu doğrultuda 11.7.1981 günü Düsseldorf'da bir toplantının yapılması öngörülmüştü. Bu toplantıya şu örgüt ve kişiler davet edilmişlerdi:

DİB-FAK, GERÇEK, HDF, DUDAK, KKDK, FİDEF, DEV-İŞÇİ, BİRLİK YOLU, KİTLE Avrupa Temsilciliği, DEV-SOL, KURTULUŞ, Yurtseverler Birliği (ATYSB), DİSK TÖB-DER, İŞÇİNİN SESİ, TEKOŞİN.

(DİSK adına Zeki Adsız, Aydın Yeşilyurt, Yaşar Arıkan, TÖB-DER adına ise Gültekin Gazioglu davet edilmişlerdi.)

Toplantı günü gelip çatığında, davet edilen örgütlerin büyük çoğunluğu (DİB-FAK, GERÇEK, HDF, KKDK, KURTULUŞ, ATYSB, TÖB-DER dışında) hazır oldu-

lar.

Aynı gün Köln'de bizim haberdar olmadığı - mız, Türkiye-Komitelerinin çağrısına uyan örgütlerle ikinci bir toplantı yapılmıştı. Biz bu durumu Düsseldorf toplantısında öğrendik.

Toplantıdan çıkan sonuç şuydu; DEV-İŞÇİ çağrısının eksik olduğunu, HK ve Apocular gibi iki önemli örgütün çağrıda olmadıkları gerekçesiyle toplantıya davet çağrısını eleştiriyordu. Bu konuda her örgüt kendi görüşlerini dile getirdi. Bizim görüşümüz ise şöyleydi;

Bizim Apo'cularla bir masaya oturup tartışmamız mümkün değildir. Apocuların şimdiye kadar Kürdistan'da devrimcilerle karşı namlularını çevirmeleri, bir çok yiğit Kürdistan Ulusal Kurtuluşçu militanları ile daha başka devrimcileri katletmeleri, onlarla aynı masaya oturup tartışma olanağımızı ortadan kaldırır. Apo'cuların her kesle (Ajan-provokatör diye niteledikleri bizle dahi!) eylem birliği yapabilecekleri bir duruma gelmiş olmaları, onların yapısında gerçek anlamda bir değişim olarak nitelendirilemez. Bizce bu durum somut şartların dayatmasıyla çaresizliğin bir nüvesi olarak ortaya çıkmıştır.

Apo'cuların bir özeleştire vermeleri halinde (bunun pratikteki uygulama derecesi de önemlidir.) onlarla güç ve eylem birliği yapılabilir. Aksi taktirde hayır!

HK hakkında ise görüşlerimiz şöyleydi;

HK'nın emperyalizm ve faşizm tahlilleri bizce yanlıştır. Biz en dar kapsamlı güç ve eylem birliklerinde bile ilkel olmalıyız. Bundan hareketle HK ve benzeri guruplarla, Sosyalist-Sistem'edüşmanlık politikası güdüldüğü müddetçe güç ve eylem birliği yapamayız.

Konu'nun yetkili organlarda görüşülmesi kaydıyla ikinci bir toplantı tarihi tespiti yapıldı.

İkinci toplantıda da rumda bir değişiklik olmadı. Yanlız Türkiye-komiteleri'nin yaptığı toplantılara katılma kararı alındı.

Türkiye-Komitelerinin ikinci toplantısında hem tüm Kürdistan'lı Türkiyeli ve Alman hareketleri vardı.

HK, DHB, Partizan v.b. daha önce kendi aralarında bir platform oluşturmuşlardı. Bunun sakatlığı toplantılar sürecinde kendini her halükarda gösterdi. Sorun eylem birliği değil de eylem de kimin ağırlığı olacağı konusuydu.

Türkiye-komitelerinin tarafsız görünen, ama özünde DEV-İŞÇİ doğrultusunda tavır takınmaları bu olumsuzluğun, tuz ve biberiydi.

Biz daha baştan beri dört nokta ile tespit edilen protokolün esnek olduğunu, her tarafa çekilebilir bir yapıda olduğunu vurguladık. Bu esneklik içinde HK, DHB v.b. lerinin Sosyal-em-

BİRLİĞİ ÜZERİNE

peryalizm v.s. gibi sloganları pekala atabilecekleri ortamın olduğunu dile getirdik. Türkiye-komiteleri ise bu durumu n daha ilerde kapsamlı bir şekilde tartışılacağını söylerken, bilhassa DHB'nin "Biz cunta'nın teşhirini yaparken, sosyal-emperyalizm'i mutlaka dile getiririz" sözleri şüphelerimizi kesinlikle doğruladı. Ama belirttiğimiz gibi, Türkiye-komiteleri'nin DEV-İŞÇİ'den aldığı taktikle; "hangi sorunla karşılaşırsak, karşılaşalım tartışmayı devamlı ileri atalım ve böylece belki eylemi gerçekleştirebiliriz" anlayışı, bir türlü sıhhatli bir tartışma ortamına müsaade etmiyordu.

Bilhassa Dev-İşçi'nin arabuluculuk pozisyonu, havayı daha da olumsuzlaştırıyordu. Çünkü böyle bir eylemin gerçekleşmesi Dev-İşçi'nin arabuluculuğu ile mümkün değildi. Ülkelerimizde var olan siyasi hava'nın buraya (Avrupa'ya) yansımaları düşünülebilir mi? Dev-İşçievat diyordu! San ki her şey (Olumsuzluklar) ortadan kalkmışçasına.

Kısacası; Özellikle Dev İşçi arıcılığı ile yürütülen ikili görüşmeler ve kulisler de fayda veremeyince, biz en son aşamada bir protokole dırettik. Bu protokole göre;

- Siyasi hareketlerin, birbirlerine karşı anti-propaganda yapmalarına müsaade edilmemeli,
- Sosyal-faşist, Sosyal-emperyalist gibi Sosyalist ülkelere yönelik sloganların atılması ve pankratların taşınması ya saklanmalıdır.

Bu protokol de kabul edilmeyince, toplantıyı terk edip, eski çalışmalarımıza geri döndük. Şimdi bir değerlendirme yapalım;

Birincisi, Biz Köln yürüyüşünü düzenleyen, DUD-DAK, KOMKAR, TEKOSİN, İŞÇİNİN SESİ, BİRLİK YOLU ve İŞÇİ GERÇEĞİ; toplantılar boyunca en son protokol noktalarından taviz veremeyeceğimizi defalarca vurguladık. Bu durum en fazla Dev-İşçi'yi rahatsız etmiş olacak ki, "KOMKAR ve akrabaları!"nın ortak eylemi engellediklerini yazıyorlar.

Her şeyden önce, Dev-İşçi'ye sormak gerekir; Bir yandan bizi tanımadıklarını getirip, diğer yandan bir gurubun akrabası olduğumuzu getirmek birbiriyle çelişen iki nokta değil mi acaba? Hem sonra biz KOMKAR'ın akrabası falan da değiliz. Ama KOMKAR'la pek çok noktalarda ortak görüşlerimizin olduğu doğrudur. Ortak olduğumuz noktalarda birlikteliği ise doğru buluyoruz. Zaten Dev-İşçiyi göcündüren nokta da bu olsa gerek. Zira onların şu anda ortak hareket edecek "Apo'cula" rından başka kimseleride pek kalmamıştır. Yani ilkesiz güç ve eylem birliklerine evet diyenle r bir tek onlar kalmışlardır. Biz altını çizerek, bir daha tekrarlıyalım; İlkeli, kalıcı güç ve eylem birliklerine evet! ilkesizine ise koskoca bir hayır!

Diğer bir çağrı ise FİDEF yanlısı "İNİTIATİVE" tarafından yapıldı. "Drucksache" olarak gönderilen çağrı 21.8. 1981 de elimize geçti. Çağrıyı

FİDEF, DİB-FAK, GERÇEK, KKDK ve Kürt Halk Evleri nin desteklediğini öğrendik. Aynı şekilde çağrı da Dortmund şehrinde, bir gösteri yürüyüşünün yapılacağı belirtiliyordu.

Böylece 12 Eylül'de üç gösteri yürüyüşünün olacağı hemen hemen kesinleşmişti. Yanlız, Dortmund ve Köln yürüyüşlerinin birleştirilmesi ihtimali hala vardı. Bu ihtimali gerçekleştirmek için Dortmund yürüyüşü çağrısını destekleyen hareketlerin bir toplantısına katıldık. Toplantı'da her iki tarafın da yürüyüşlerin birleştirilmesi istemi ortaya çıkmasına rağmen, yapılan işlerin bir hayli ilerlemesi sonucu bu ihtimal de ortadan kalktı.

Aslında bu konuda da bir sorun çıkmazdı. Nitekim esas sorun Köln'de yürüyecek bir takım gruplar üzerinde çıktı. (İşçinin Sesi, Tekoşin) İşçinin Sesi fraksiyonculukla suçlanırken, Tekoşin de maddi bir güç olarak kabul edilmiyordu. Yani çok ufak bir grup olarak getiriliyordu. Bu konuda bizim görüşümüz çok berraktır. İşçinin Sesi ile güç ve eylem birliği yapmamak için biz şu anda herhangi bir sorun görmüyoruz. Tekoşine gelince; Bu arkadaşların Avrupada örgütlü, büyük bir nitel güce sahip olmadıkları doğrudur. Bu durum Kürdistan'da da böyle olabilir. Ama üç kişi olsalar dahi biz onları anti-faşist saflarda görüyoruz. Onlarla güç ve eylem birliklerinde beraber olmamız, tam da bizim anti-faşist mücadele anlayışımıza denk düşüyor. Zira

bu çalışmalar bir sonuç verir ve kamu oyu bu hareketlerin kendileri hakkındaki muhasebelerini görürse, işte o zaman olumlu durum ve bu durumla birlikte ortak çalışma ortamı doğar. Aksi taktirde içinde bulunduğumuz durum devam eder. Ama biz bunun böyle olmayacağı, yani bu ortamın böyle devam etmeyeceği inancındayız.

Şimdi konunun tartışma perspektifine geri dönebiliriz. Başta da belirttiğimiz gibi, şimdiye kadar ağırlıkta olan iki tartışma perspektifi gündemdedir, Birincisi, tartışmayı salt olarak Avrupa şartlarında ele almak; ikincisi, tartışmayı Avrupa, Türkiye ve Kürdistanı da içerecek bir şekilde merkezi anlamda yürütmek.

Bize göre, birinci anlayışın önemli eksilikleri, ikinci anlayışın ise temelden yanlışlıkları vardır.

Sorunun Avrupa şartlarına (Avrupa'da karşı karşıya bulunduğumuz görevlere bağlı olarak) değerlendirilmesi doğrudur. Ne var ki, meseleyi diğer olgularla birlikte gündeme getirmek gereklidir. Avrupa'da görevlerimiz ne olursa olsun, verdiğimiz mücadele ülkelerimizde sömürgeci-faşist cunta'ya karşı verilecek mücadelenin

kopmaz bir parçası durumundadır.

Cunta'yı al aşağı etmek ve direk olarak bir devrim durumunu gündeme getirmek; Bu doğrultuda uzun dönemli mücadele formülleri yaratmak, ülkedeki devrimci hareket-

lerin dolaysız olarak karşı karşıya buldukları bir durumdur. Avrupa şartlarındaki mücadele ise, Türkiye ve Kürdistan'daki mücadeleye doğrudan doğruya bağlıdır. Cunta'ya karşı mücadelede (diğer sorunlarda da) ülkedeki mücadeleye sadece bir katkıda bulunur. Diğer bir anlamda, sadece etkileyici olur. Bu etkinin daha kapsamlı olabilmesi ise, yurt dışı mücadelesinin ülkedeki mücadeleye tabi kılmasıyla mümkündür.

Durum böyle olunca ; Biz Avrupa şartlarında merkezi siyasi hareketimizin güç ve eylem birliği platformunda görmediği bir hareket veya hareketlerle bir araya geldiğimiz zaman kaçınılmaz olarak merkeziyetçi anlayışımızla çelişkili bir konuma gireriz. Somut bir örnekle bu konuyu bağlayalım.

Geçtiğimiz günlerde elimize geçen, Merkezi siyasi örgütlenmemiz, Türkiye-Kürdistan Demokrat Partisi (K.U.K.) Ala Rizgarî, Türkiye Komünist Partisi (Birlik) Türkiye-Kürdistan Sosyalist Partisi ve Türkiye Komünist Emek Partisi'nin imzalarını taşıyan dört sayfalık bir bildiri de, adı geçen hareketler arasında merkezi düzeyde bir Güç ve Eylem birliği oluşturulduğunu öğrendik. Şimdi bu duruma paralel olarak, biz Avrupa'dakıbu hareketlerin parçaları, kaçınılmaz olarak burdaki görevlerimiz doğrultusunda uzun dönemli güç ve eylem birlikleri için bir araya geleceğiz. (Daha öncede bu hareketler arasında bir

birliktelik mevcuttu .)

Kısacası, Merkezi hareketimizin güç ve eylem birliği platformunda görüldüğü hareketlerin Avrupa'daki uzantılarıyla eylem birliği, içinde bulunduğumuz şartlara göre ayarlanır. Merkezi hareket tarafından birlik platformunda görülmeyen bir hareketle, bizim Avrupa'da eylem birliği yapamazız düşünülemez.

Tamamen yanlış diye nitelendirdiğimiz ikinci alternatif hakkında ise fazla bir şey söylemeye gerek yok. Zira, konuların merkezi düzeyde tartışılması, bizim Avrupa'daki görevlerimizin boyutlarını aşar. Ama merkezi düzeyde tartışmaların yapılması için, biz Avrupa'da bir köprü vazifesi yapabiliriz. Bu başka bir sorundur.

Konuya kısaca değindikten sonra, şimdi de Avrupa'daki görevlerimizi sıralıyalım:

1- Cunta'nın tüm insanlık dışı yöntemlerini ilerici Avrupa kamuoyunda teşhir etmek. Bunu yaparken cunta'nın faşist niteliğini mutlaka vurgulamak. Cunta'nın faşist olduğu konusunda ve receğimiz en ufak bir taviz yoktur. Bu, cunta'ya faşist demeyenlerle eylem birliği yapmayız şeklinde anlaşılmalıdır. Cunta'nın faşist niteliğinden taviz vermeksizin faşist demeyenlerle de eylem birliği yapabiliriz. Örneğin Kurtuluşla.

2- Birinci noktaya bağlı olarak, idam ve işkencelere karşı ilerici kamuoyu ile birlikte ve onlara yönelik periyodik eylemler düzenlemek. Bu sömürgeci-faşist cunta'nın gerçek yüzünü teşhir i-

çin önemlidir. Bununla birlikte işkencelerde yiğitçe direnen tüm devrimçilere ve genel anlamda devrimci mücadeleye karşı bir sorumluluk anlayışıdır.

3- Kürdistan'daki sömürgeci-faşist Cunta'nın halklarımıza karşı soykırım eylemlerini teşhir etmek; Kürt Ulusu'nun kendi kaderini tayin hakkını (bağımsız devlet kurma hakkı da dahil olmak üzere) hayatın her alanında gündemleştirmek.

4- Bu noktalara bağlı olarak, tüm ilerici, yurtsever ve devrimci tutuklu ve tutuklu aileleriyle maddi ve manevi dayanışmayı sağlamak.

Bu görevlerin tespiti yapıldıktan sonra geriye eylem birliğinin ilkelere kalıyor. Bunları da sıralayalım:

- a- Anti-emperyalist,
- b- Anti-faşist,
- c- Kürt Ulusu'nun kendi kaderini tayin etme hak-

kını (bağımsız devlet kurma hakkı da dahil) içerecek şekilde Anti-sömürgeci ilke.

Bir de bunların yanı sıra, eylem birliği yapılabilecek gurupların, (tek tek isimlendirmeye gerek görmüyoruz) ilkel ve uzun dönemli eylem birlikleri hakkındaki samimiyetlerini de iyi incelemek gerekir. Eylem birliği yapılabilecek guruplardan bazıları, bu birliklerde gurupsal çıkarlarını öne çıkarabilirler.

"Küçük ve büyük gurup" gibi saçmalıklara girmeden; samimiyetine inandığımız tüm ilerici guruplarla, yukarıda be-

lirttiğimiz ilkeler ve görevler çerçevesinde eylem birliği yapmaya hazır olduğumuzu bir daha tekrarlıyoruz. Tek tek eylemlerle birliktelikle yerine, uzun dönemli ve ilkel eylem birliği kriterleri aranmalıdır. Bizce bu kriter vardır. Geriye sadece sorunun devrimci yöntemlerle tartışılması kalıyor.

Güç ve Eylem birliği konusundaki bu yazımızın ne bir başlangıç, ne de bir sonuç olmadığını belirtinceyiz. Eğer bu yazıyla meselenin doğru perspektiflerde tartışılmasına katkıda bulunabilirsek amacımıza vardık sayılır.

Qërin yayın sürecinde, gerek duyulduğu zamantekardan bu konuya değinecektir. Ama şimdilik bu kadarı ile yetinelim.

DUMAHİKA RUPEL 7

Em di vê baveriyê de
nîn ku, kesên pêşveru We
latarêz, demokrat û
faşîst dê pişgirtiya
we xwe me bidin di
welatê bawerên din gên
serupanê ji ji bo sazki
rîna komeleyên nû pişt-
girtî û alikariyên xwe
wê ji me nehevişinin. Di
vê neyê Ji bi ra kirin
ku, Tekoşina şertên Ew
rupa Ji ji tekoşina we-
lat nayê gutkirin û ev
tekoşin ji çiruskek ji
tekoşina agirê welatê
komeleyên me xweyê
alikariyên we ne. Lewre
em dibejin û di Qërin!

BILA BÎMRE KOLEDARÎ!
EMPERYALİZİZ, FAŞİZİM
Û FEODALİZİM!

BILA BÎMRE DÎKTATORÎ YA
FAŞİST YA KOLEDARÎ
BILA BÎJÎ Û SERKETÎ BE
ŞOREŞA NETEWAYÎ YA DEMO
QRASIYA GEL !

BILA BÎJÎ PEŞMERGE !
BILA BÎJÎ Û SERKETÎ BE
KOÇ-KAK

NAVNIŞAN

Köln , Kempener Str 77
5000Köln 60 Nippes
Bochum, Hattinger Str 162
4630 Bochum 1

EMPERYALİST SAVAŞ KIŞKIRTMACILIĞI VE 1 EYLÜL DÜNYA BARIŞ GÜNÜ

Bilindiği gibi 1 Eylül dünya barış günüdür. Her yıl 1 Eylül'de tüm dünyada barıştan yana insanlar bu günün önemini çeşitli eylemlerle vurgularlar. Barışın bütün insanlığa yönelik değeri kapsamlı olarak dile getirilir.

Barış sorununun günümüzde ayrı bir önem kazandığı her kes tarafından kabul edilir bir duruma gelmiştir. Bu önemin nedeni ise kapitalist-emperyalist dünyanın akıl

almaz savaş kışkırtmacılığıdır. Son yıllarda kapitalist ülkelerin savaş sanayisi için yaptıkları harcamalar görülmemiş boyutlara varmıştır. Atom başlıklı füzelere tutun da, nükleer, kimyasal ve biyolojik silahlara kadar bu ölüm saçan aletler tüm insanlığı tehdit eden büyük bir tehlike durumundadırlar. Bir de bunlara ek olarak geçtiğimiz günlerde ABD devlet başkanı Reagan tarafından yapılmaya tekrar izin verilen "temiz" Nötron bombası var. Bilindiği gibi Nötron bombası canlı varlıkların dışında hiç bir şeye zarar vermiyor. Ne kadar "temiz" değil mi?

Egemen sınıfların, yararına olan bir şeyin emekçilerin zararına olduğu bilinir. Silahlanma ve savaş kışkırtmacılığının acısını da işçi sınıfı ve ezilen halklar çekiyorlar. Bunu dünyanın dört bir bucağında izlemek mümkündür. Ama somut olarak Orta-Doğu'da bu durum daha belirgindir.

12 Eylül 1980'de yönetime el koyan Türkiyedeki sömürgeci-faşist cuntta bunun sadece bir örneğidir. Tekelci-işbirlikçi-sömürgeci burjuvazinin güdümünde gerçekleştirilen 12 Eylül darbesi, sadece Kürdistan ve Türkiye'deki toplumsal muhalefeti bastırmak için değildir. Cunta aynı zamanda, başta ABD olmak üzere, tüm kapitalist-emperyalist dünyanın bölgedeki çıkarlarını uzun dönemli kılmak içindir. O, emperyalizmin askeri alandaki saldırgan kuruluşu NATO'nun bölgedeki nüfuzunu artırmak içindir.

ABD'nin son İran ve Afganistandaki gelişmelerden sonra, Orta-Doğu'da bir takım iğrenç emeller peşinde olduğu herkes tarafından biliniyor. Bu entrikaların bir sonucu olarak, Türkiyedeki şart-

lar değerlendirilmiş, askeri-faşist bir yönetimin iş başına gelmesine karar verilmiştir. Nasıl karar verilmiştir, diye soracak olursanız; yanıtımız, 11 Eylül gecesi Amerika'nın sesi radyosunu dinlemeliydiniz olur. Yani darbenin olacağından "karılarınin" bile haberdar olmadıklarını söyleyen faşist generaller, konuyu daha önce balalarıyla görüşmüşlerdi. Eh ne de olsa, dökülen kanların baş sorumluları faşist generaller şürekası, tutucu birer "Baba erkil" dirler.

Sömürgeci-faşist cuntta böylece bir yandan Türkiye ilerici güçlerine ve Kürdistan halklarına vahşice saldırırken, diğer yandan da emperyalizmin genel çıkarları doğrultusunda bölgedeki gerici güçlerle karşı-devrimci bir birlik oluşturma çabasıdadır. Hedeflenen amaç ise, bölgemizde gelişen işçi sınıfı ve ezilen halkların devrimci potansiyelini dağıtmaktır. Tüm işçi sınıfı ve ezilen halkları katletmektir. Türkiyedeki faşist cuntta'nın yönetimi zorla gassetmesi ile birlikte İsrail siyonistlerinin Filistin İnkına azgınca saldırısı, İran

(Dev. Say. 10)

karkerên hemû welatan û gelên bîndest yekbin

QÊRÎN

serbixwetûn ★ demokrasi ★ sosyalizm ★ yekîllî

Navnîşan - Adres - Adress :

POST BOX 7031

163 07 SPANGA

SWEDEN

BIHA : 1.- DM

POSTGIRO: 98 66 50-0

Xwedî : KOÇ-KAK, KOMELA ÇANDA KARKERÊN KURDISTANÊ

Sahibi : KİK-DER, KÜRDİSTAN İŞÇİ - KÜLTÜR DERNEĞİ

Utgivare : KURDISTANS ARBETAR-KULTUR FÖRENINGEN